

sérletet. Mindenki csodálattal beszél a török hadihajó tisztjeinek és legénységének ügyességéről és bátorságáról, mely egymaga képes volt arra, hogy az oly erős orosz flottával felvegye a küzdelmet és az Oleg és Athos aknarakókat sikerült elsüllyesztenie. A hivatalos jelentés Sztambulban nagy örömet keltett, annál inkább, mert ez a hír azok után a hamis vésztijszó hírek után érkezett, melyeket a napokban szándékosan terjesztettek, hogy a lakosságot nyugtalanítsák.

KEDVEZŐBB A TÖRÖK CSAPATOK HELYZETE.

Konstantinápoly, december 24. A török sereg hadműveletei úgy az orosz, mint a perzsa határon kedvezően haladnak előre. A csapatokat mindenütt támogatja a lakosság, az önkéntesek száma folyton nő, mert az orosz határterületeiről is sokan átszöknek a törökökhöz. A hadszíntér már kiterjed Beludzsisztánra is. Az itteni törzsek megtámadtak egy angol határőrséget, több száz angol katonát elfogtak és megölték. A beludzsisztáni törzsek kibékültek egymással és az afgán törzsekkel együtt készülnek az angolok ellen.

Gent, december 28. Pétervári táviratok szerint az a török sereg, amely az oroszokat a Van-tó vidékén megámadta, huszezer főnyi gyalogságból állott, de több kurd sereg is támogatta. Fanatikus e keseredettséggel harcolnak.

Szalonikin át jött a francia segítség Szerbiának.

Bécs, december 28. Konstantinápolyból jelentik: A Tanin hírül adja, hogy a Waldeck-Rousscau nevű francia páncélos rövid idővel ezelőtt öt-hat napig Szaloniki kikötőjében tartózkodott és itt a Szerbiának szánt aranyat és municiót kirakta. Ezzel szemben Bulgária nem engedte meg, hogy az Ernest Renan nevű páncélos néhány óránál hosszabb ideig tartózkodjék Dedeagacs kikötőjében.

A szerb Duna aknákkal van tele.

Milanó, december 28. A Seccolo jelenti Bukarestből: A bolgár kormány azt kérte Szerbiától, hogy engedjen át a Dunán három municióshajót. Szerbia azt válaszolta, hogy az áthajózás a sok akna miatt lehetetlen. A szófiai lapok most még hevesebben írják Szerbia ellen és követelik a hajók áteresztését.

Bulgária nem ismeri el Egyiptom annektálását.

Konstantinápoly, december 28. Politikai körökben nagy meglepedést kelt az a válasz, amelyet Radoszlavov bolgár miniszterelnök adott Angliának, amikor bejelentette Egyiptom protektorátusának átvételét. Anglia képviselője azt kérte a bolgár kormánytól, hogy ezentúl az Egyiptomot érintő kérdésekben ne Törökországgal, hanem az új egyiptomi kormánnyal tárgyaljon. Radoszlavov azt válaszolta, hogy a kérést nem teljesítheti, mert az egyértelmű volna semlegességének megsértésével.

ANGOL-NÉMET ÜTKÖZET AFRIKÁBAN.

Fokváros, december 28. A Reuter-ügynökség jelenti: Az Oranje folyó északi partján Darmar környékén szerdán ütközet támadt egy angol csapat és egy hatvan főből álló német őrszázad között. Az angoloknak két halottjuk és egy sebesültjük volt, a németeknek pedig egy halottjuk és két sebesültjük. (M. T. I.)

A tábori püspök karácsonyi levele.

Bjelik Imre tábori püspök karácsonyra pásztorlevelet intézett a katonákhoz, amely a szent estén mindenütt felolvastak. A hazafias érzelmektől áthatott, megleghangu levelet itt közöljük:

Kedves harcok katonáinknak s drága betegjeinknek és sebesültjeinknek üdvözlét és áldás az Ur nevében!

Naponként megemlékezem Rólatok szeretettel, áhitattal a szent misében és imáimban. A szent Karácsony estének és az év fordulónak közeledtével még bensőségteljesebben teszem ezt s küldöm Nektek szívbéli áldásos kívánataimat.

Ezreknek fáj a szívének a hazában, ha az idej Karácsony estére gondolnak. A ragyogó karácsonyfa mellől sokan fognak szereteteink hiányozni, akik távol az otthonától jeges hidegben, barátságtalan vidékeken, heves ütközetek közepette vagy kórházon kénytelenek a kereszténység békeünnepét megülni. Az itthon maradottak átérik bánatotokat és fájdalmatokat, hogy a legszebb családi ünnep napjaiban a szülőktől, a feleségtől, a gyermekektől el vagytok szakítva...

Kedves testvérek! Ha minket itthon és Titeket a háborúban és a kórházakban ugyanazok a fájdalmas érzések fognak is el, mindazonáltal ugyanaz a szellem, az örömteljes áldozatkészségnek és a lemondásnak szelleme lelkesít bennünket.

A világ egykor bűnben leledzett; az Isten fiának kellett a földre szállni, hogy azt nélkülözések, kinszenvedések és kereszt halál árán a bűntől megváltsa. Ha egykor az isteni Mester felhívása: „Kövessetek engemet!” nagyszámú tanítványra talált, úgy Ti is, kedves Katonák, a Krisztus követői vagytok; mert Ti is a legszigorubb nélkülözések és lemondások, fáradozások és fájdalmak, vérző sebek és halálmegvetés révén a szenvedések útján a jászolban fekvő kis Jézust követitek, hogy a világnak békét szereztek, mely után az manapság olyannyira áhítozik.

Hősök! Minden áldozatot keresztényi szellemben fogjatok fel és hasson át benneteket a keresztényi szilárdság! Legyetek rendületlen férfiak, hasonlóak a földhöz, amely vészben-viharban nem hajlik, nem törik.

Ha ezer veszély tombol körülöttek, ha a halál fenyeget benneteket s ha szorongva kiáltotok:

— „Honnan jó segedelem?” — bizzatok Istenben:

— „Óh Uram, Te vagy az én reménységem!” Gyámolítva erejétől, vezetve kezétől, bizva segedelmében, minden fáradságot, szenvedést és veszélyt könnyen elviseltek és a legnagyobb áldozatokra készek lesztek.

Valamiként a reményzöld karácsonyfa arannyal bevonva, világít és csillog, épen úgy kell nekünk, különösen a szenvedések és veszélyek közepette szent hitünk világát ragyogtatni; meg kell mutatnunk a világnak, hogy mi mint menybéli Atyánk szófogadó gyermekei, mindennel meg vagyunk elégedve, még ha az oly nehéz és keserves is.

Milliók vannak mögöttetek, kik esdőleg terjesztik kezüket az égre. A jóságos Isten szorongatott népének kiáltását meg fogja hallgatni. Bizzatok! Azért előre hát bátran és Istenben vetett bizalommal.

Feleségeitekért, gyermekeitekért, édes anyátokért emészt a gond benneteket? Ne aggóskodjatok! A jótékony szeretet fáradhatatlanul munkál, a kis Jézussal szereteteitekhez betér, vigaszt visz, szükségét enyhít és felszárítja könnyeiket.

A szentírás és a világtörténelem sok hősről emlékezik. Mindnyájának jellemvonása volt az Istenben való nagy bensőséges bizodalom, a szilárd hit, a lelkesült bizakodás és a tiszta lelkiismeret. Ezeknek köszönheték minden sikerüket s győzelmeiket.

Az északi és a déli harctereken örömmel tapasztaltam, hogy Ti az arc- és tűzvonalban és a kórházakban a jámborság szellemét ápoljátok és az imádságban, valamint a szent-

ségek felvételében vigaszt és erőt kerestek és találtak.

Legyetek állhatatosak ebben a szellemben! Még nem értetek a célhoz. Még csatákat kell vívni és győzelmeket kell aratni, hogy a drága hazának békét és nyugalmat biztosítsunk. Csak ezután nyughattok babérutakon; csak ezután térhettek haza, Ti erősek; csak ekkor léphettek a honi földre, Ti boldogok; csak ezután örvendezhettek műveteknek, Ti legyőzhetetlenek; csak ezután élvezhetitek az állhatatos hűség jutalmát kedveseitek körében, Ti hősök!

A jézusi gyermek áldása védjen, kísérjen és vezessen benneteket győzelemre! Ámen.

Bjelik Imre,
tábori püspök.

Az olaszok és Albánia.

A Corriere della Sera jelenti: Az a közlöny, hogy a Sardegna csatahajóról matrózokat szállítottak partra Valonában, nem jelenti annak megszállását, hanem tisztára intézkedés a rend és az ország békéjének megővésére, mert az agitátorok zavarokat támasztottak. Olaszország csupán biztosítani akarja a londoni konferencia határozatait és el van határozva arra, hogy nem ragadtatja magát nagyobb katonai akcióra, bármi történjék is.

Bariból jelentik: Wied herceg eltávozása után igen sok albán alattvaló telepedett le Bariban, akiket az albánok politikai okokból kiutasítottak. Az albán kolónia Essad pasa uralma alatt olyan tevékenységet fejtett ki, hogy — olasz források szerint — állandóan ellenőrizni kellett őket. Végre az olasz belügyminiszter szükségesnek tartotta, hogy Rómából Bariba küldje Falcinato alquastort, azzal a rendeltetéssel, hogy rendet teremtsen az albánok között. Falcinato a vizsgálat befejezése után felszólította az albánokat, hogy hagyják el Barit, a belügyminiszter pedig az egész ország területéről kiutasította őket. Erre az erős fellépésre — olasz magyarázat szerint — feltétlenül szükség volt, mert az albán kolóniák olasz-ellenes politikát folytattak és a háborúban álló államokkal tárgyalásokba bocsátkoztak. A brindisi-i és leccei albánokat szintén rövid időn belül kiutasítják Olaszországból.

FORRADALOM ALBÁNIÁBAN.

A Daily News értesülése szerint Albániában kitört a forradalom. Idegen tiszteknek sikerült bejutni az ország belsejébe és felkelteni a muzulmánok fanatizmusát. Ezek most a szent háború ürügye alatt fellázadtak Essad pasa ellen. Durazzóval megszakadt az összeköttetés. A felkelők azzal fenyegetőznek, hogy megtámadják a fővárost. Essad pasa birtokait elpusztították és híveit megölték. Az ország belsejében nagy fejtelenség uralkodik. Részletek még hiányoznak.

MIKOR A CÁR KAUKÁZUSBAN JÁRT.

Bécs, december 28. Konstantinápolyból jelentik a Südslavische Korrespondenz-nek: A török lapok tudósításokat közölnek a cár legutolsó utazásáról és vladikavkazi látogatásáról. Azokban a városokban, amelyeken a cár keresztül utazott, a rendőrség óriási tömegeket fogott el. A tudósítások szerint állítólag 8000 muzulmán tartóztattak le. Ez bizonyítja, hogy a cár muzulmán alattvalóinak hűségéről még ma sincs meggyőződve és még az életét is félti tőlük. A török sajtó szerint Oroszországban nagy az elégtelenség az orosz hadseregnek Galiciában és Lengyelországban szenvedett veszteségei miatt.